

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380-01 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039-06 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544-03 XXX נ' XXX

בפני כב' השופטת שושנה ברגר, שופטת בכירה

התובע: XXX ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד זכי כמאל ואח'

נגד

הנתבעת: XXX ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד מאלק בדר

פסק דין

מבוא:

בפניי 3 תובענות הדדיות אשר הוגשו בין הצדדים: מר XXX, יליד שנת 1936, מלאו לו 85 שנה (להלן: "האב" או "פלוני") לבין הגב' XXX, בתו של פלוני, ילידת 1968, מלאו לה 53 שנים (להלן: "הבת" או "פלונית") לפי סדר כרונולוגי:

א. תמ"ש 16-01-43380-01 תביעת פינוי וסילוק יד מהדירה שברחוב XXX ב-XXX (להלן: "הדירה") שהוגשה על ידי פלוני ביום 21.1.16. כתב הגנה הוגש ביום 8.2.17.

ב. ת"ע 16-06-14039-06 בקשה לביטול צו ירושה שהוגשה לרשם לענייני ירושה ביום 1.2.16 לביטול צו הירושה שניתן אחר אמה של פלונית ואשתו של פלוני, הגב' XXX (להלן: "המנוחה") אשר הלכה לעולמה ביום 24.8.14.

ג. תמ"ש 18-03-49544-03 תביעה לצו מניעה קבוע שיאסור על הבת להיכנס לדירה, הוגשה על ידי פלוני ביום 22.3.18. כתב הגנה לא הוגש, אולם הוגשה תגובת הבת (ביחס לצו המניעה הקבוע ולצו ההרחקה) מיום 9.4.18.

הדיונים בתובענות לפי הפירוט לעיל התקיימו במועדים כדלקמן: 12.6.17, 8.5.18.

ביום 25.5.20 הוגשה על ידי הצדדים הודעה על הסדר דיוני לפיו הצדדים יסכמו את טיעוניהם בכתב ויהיו רשאים לצרף כל מסמך לסיכומיהם, בית המשפט יתן את פסק דינו על פי שיקול דעתו ובהתאם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544 XXX נ' XXX

לסיכומים ולראיות בתיק. ביום 26.5.20 ההסדר הדיוני קיבל תוקף של החלטה. משהוגשו סיכומי הצדדים, ניתן כעת פסק הדין.

רקע בקצרה:

1. הצדדים מוכרים למותב זה למן יום 7.9.14, אז החלו להגיש בקשות הדדיות לצווי הגנה. מאז ועד היום הוגשו 9 בקשות לצווי הגנה (ה"ט 14-09-18524, 14-09-18788, 14-11-2116, 15-03-13143, 15-08-14269, 16-01-5197, 17-02-55989, 17-07-46794, 18-03-11030).

2. בהחלטתי מיום 6.3.18 שניתנה במסגרת ה"ט 18-03-11030 (הבקשה לצו הגנה האחרונה שהוגשה בעניינם של הצדדים) הוריתי על הארכת תוקף צו ההגנה שניתן כנגד הבת עד ליום 01/04/18. עוד קבעתי כי ככל שפלוני עותר להרחיק את פלונית למשך תקופה נוספת, עליו לעשות כן במסגרת הליך נפרד, באמצעות תובענה שתוגש בעניין זה.

3. ביום 22.3.18 הגיש פלוני את התביעה לצו מניעה קבוע, ובקשה לסעד זמני. ביום 25.3.18 ניתן צו מניעה זמני האוסר על הבת להיכנס לדירה עד למתן החלטה אחרת. במהלך הדיון שהתקיים ביום 8.5.18 בפני כב' השופט בן ציון ברגר (נוכח שהותי בשבתון בעת ההיא) קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט לפיה בשלב זה תישמר ההפרדה בין הצדדים עד להכרעה בתיק העיקרי בנושא הזכויות בדירה. עוד הוסכם שכל צד שומר על טענותיו וזכויותיו לרבות האפשרות לפנות לבית המשפט בבקשה נוספת לקיום דיון בבקשה לביטול ההפרדה. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה בו ביום על ידי כב' השופט בן ציון ברגר.

דיון והכרעה:

ת"ע 16-06-14039 (ביטול צו הירושא):

4. ביום 1.2.16 הגישה הבת לרשם לענייני ירושה בקשה לביטול צו הירושא. בהחלטת כב' הרשמת לענייני ירושה, הגב' אולגה גורדון, מיום 5.5.16, הבקשה הועברה לדיון בבית משפט זה (וסומנה ת"ע 16-06-14039).

5. לטענת הבת, הבקשה הוגשה במועד ובהזדמנות הסבירה הראשונה ולאחר התארגנות ואיסוף מסמכים ונתונים המצדדים בבקשתה. הבקשה הוגשה מיד לאחר שנודע לה על צו הירושא בתחילת חודש 1/16 ומשלא קיבלה הודעה ליורש בדואר רשום ולא ידעה על הגשת הבקשה קודם לכן. לשיטתה, פלוני העלים במכוון דבר ההודעה ליורש במטרה למנוע ממנה להתנגד לבקשה. יש בפיה טענות כבדות משקל אשר לא היו ידועות עובר למתן צו הירושא ואשר יש בהן כדי לשנות מתוצאת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 43380-01-16 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 14039-06-16 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 49544-03-18 XXX נ' XXX

1 צו הירושה, שכן המנוחה נפרדה מפלוני מאז שנת 2001 לערך, ואז עבר פלוני להתגורר עם בת זוג
2 אחרת בדירה שכורה. לכן, הבת סבורה כי בפועל מאחר ופלוני היה פרוד מהמנוחה, הוא אינו יורש
3 של עיזבון המנוחה ויש להורות על ביטול צו הירושה.
4
5 6. פלוני מכחיש את טענותיה של פלונית וסבור כי צו הירושה ניתן בהתאם לדין ואין לבטלו. טענות
6 נוספות ישולבו במסגרת הדיון להלן, במידת הצורך.
7

ביטול צו ירושה- הדיון:

7. כידוע, סעיף 72 (א) לחוק הירושה, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק הירושה") שכותרתו: "תיקון וביטול
8 של צו ירושה ושל צו קיום" קובע כדלקמן: "נתן רשם לענייני ירושה או בית משפט צו ירושה או
9 צו קיום, רשאי כל אחד מהם, לגבי צווים שנתן, לפי בקשת מעוניין בדבר, לתקנם או לבטלם על
10 סמך עובדות או טענות שלא היו בפניו בזמן מתן הצו...".
11
12
13

14
15 8. כב' השופט ג'יוסי מבית המשפט המחוזי בחיפה עמד על המבחנים שהסעיף מציב בעמ"ש (חי')
16 39186-10-13 נ.ח. נ' א.ס.ח. [פורסם בנבו] (27.4.14) באומרו (בפסקאות 15-18):
17 "15. סעיף זה מאפשר לבית המשפט לסטות מכלל סופיות הדיון, אם כי מותר לכך פתח צר
18 ביותר, ועל כך אומר בית המשפט העליון בע"א 601/88 עזבון רודה ז"ל ואח' נ' שרייבר פ"ד מז(2),
19 441, 459 (1993):

20 "אכן מלשון הסיפא של סעיף 72(א) עולה, כי בית המשפט אינו חייב לדחות בקשה המוגשת לפי
21 סעיף זה אף אם הוגשה שלא בהזדמנות סבירה הראשונה, ונתון לו שיקול דעת בכגון דא. יחד עם
22 זאת, ראוי כי ההזקקות לבקשות המוגשות באיחור לא תיעשה על דרך השיגרה, כי הדבר ייעשה
23 על יסוד שיקולים ענייניים ומבוססים (ראה ג' טדסקי, "היורש הנחזה" עיוני משפט יג'
24 (תשמ"ח-ט) 9, 15), אשר יביאו בחשבון את חומרת הפגיעה בכל אחד מהצדדים עקב שינוי הצו
25 המקורי (או אי שינויו) ואת הקושי אשר עלולה ההשתהות בהגשת הבקשה לתיקון לגרום בבירור
26 זכויות הצדדים...".

27 16. באשר לאמות המידה להפעלת סמכותו של בית המשפט לתקן או לבטל צו ירושה נאמר כי
28 בגדרי אלה על בית המשפט להביא במסגרת שיקוליו את מידת האיחור בהגשת הבקשה ובהבאת
29 העובדה או הטענה החדשה שלא הונחה קודם בפני בית המשפט או הרשם משניתן צו הירושה
30 וצו הקיום.

31 כמו כן, על בית המשפט לשקול ולבחון הסברו של המבקש לאיחור בהגשת הבקשה ואת מידת
32 הסבירות של הסבריו אלה כשם שעליו גם לבחון האם בעטיו של אותו איחור נוצר קושי לברר את
33 עובדות המקרה לאשורן (ע"א 516/80 לשינסקי נ' הנאמן על נכסי החייב מנפרד לשינסקי, פד"י
34 לו(4) 337 (1982)).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 43380-01-16 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 14039-06-16 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 49544-03-18 XXX נ' XXX

בע"א 4440/91 טורנר נ' טורנר פ"ד מז(2), 436 (1993), ובהתייחס לשאלה מתי יפעיל בית המשפט את שיקול הדעת כדי לשים מחסום לדיון מחודש, שב בית המשפט העליון להלכת לשינסקי הנ"ל בקובעו כך:

"התשובה לשאלה, מתי יפעיל בית המשפט את שיקול הדעת כדי לשים מחסום לדיון מחודש, תלויה בנסיבותיו של כל מקרה. אולם כעיקרון ניתן לומר, כי על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, למהותה, לטיבה ולמשקלה הלכאורי של העובדה או של הטענה החדשה, וכן לגורמים עליהם עמד השופט בך בע"א 516/80 לשינסקי נ' הנאמן על נכסי החייב מנפרד לשינסקי [פורסם בנבו] [1]. בעמוד 346 (שהתייחס אמנם לנוסחו הקודם של הסעיף), דהיינו:

א. מידת האיחור בהגשת הבקשה ובהבאת העובדה והטענה החדשות לפני בית המשפט.
ב. מהו הסברו של המבקש לאיחור בהגשת הבקשה, ומהי מידת הסבירות או אי הסבירות של הסבר זה.
ג. האם בעטיו של האיחור נוצר קושי לברר את עובדות המקרה לאשורן, ובמיוחד, האם השהיית הבקשה מקשה על אחד הצדדים המעוניינים בעזבון בהבאת חומר ראיות לפני בית המשפט לביסוס טענותיו."

17. ...

בית המשפט קמא מציין בפסק דינו כי בבואנו ליישם את הוראת סעיף 72 לחוק יש לשקול גם שני שיקולים נוספים, קשורים ורלבנטים והם אלה:

א. מה טיבה, מהותה ומשקלה הלכאורי של העובדה החדשה שמצדיקה לטענת המבקשים את ביטול צו הירושה?

ב. האם השהיית הגשת הבקשה מקשה על אחד הצדדים המעוניינים בעזבון בהבאת חומר ראיות לפני בית המשפט לביסוס טענותיו, כמתחייב על פי הלכת לשינסקי?

18. סבורני כי יישום הוראת סעיף 72 ייעשה לרוב בשני שלבים; הראשון, בחינת טיבה, מהותה ומשקלה הלכאורי של העובדה החדשה. רק אם בכוחה של עובדה לכאורית זו, אילו הייתה מובאת לפני בית משפט או הרשם לענייני ירושה קודם למתן הצו, כדי לגרום בהכרח למתן צו שונה, כי אז יבחן בית המשפט קיום שאר הדרישות. הדבר משול לקיומה של עילה לכאורה, שבהעדרה יש להורות על סילוקה של תובענה על הסף. בתנאי זה עמדה בקשת הביטול דנן. מכאן ואילך וכפי שצינתי בפרקים קודמים יש לבחון את שאר התנאים וביניהם האם יש לקבל את אותה טענה או עובדה שלא הובאה קודם כנכונה. במקרה דנן יש לברר את אמיתות הצוואה. עד לנקודה זו הרי שאין חולק כי נטל הבאת הראיה מוטל על מבקש הביטול."

מן הדין אל הנדון:

9. על פי ההלכה, כנסקר לעיל, עלי ליישם את הוראת סעיף 72 ב-2 שלבים כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380-XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039-XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544-XXX נ' XXX

א. בחינת טיבה, מהותה ומשקלה הלכאורי של העובדה החדשה - סבורני כי בתנאי זה עמדה בקשת הביטול דנן. דומני כי במקרה דנן מתקיים התנאי של עילה לכאורה, שכן בית משפט זה לא היה מורה על סילוקה של התובענה על הסף, מבלי לבררה ומבלי ליתן לבת את יומה בבית המשפט.

ב. בחינת שאר התנאים על פי הלכת שלונסקי:
מידת האיחור בהגשת הבקשה - מידת האיחור אינה גדולה כלל, שכן ביום 14.10.15 ניתן צו ירושה אחר המנוחה. ביום 1.2.16 הגישה הבת לרשם לענייני ירושה בקשה לביטול צו הירושה. בין שני המועדים מפרידים כ- 3.5 חודשים. מדובר בפרק זמן שאינו ארוך.

מהו הסברו של המבקש לאיחור וסבירותו של ההסבר - כאמור, לטענת הבת, הבקשה הוגשה מיד לאחר שנודע לה על צו הירושה בתחילת חודש 1/16 ומשלא קיבלה הודעה ליורש בדואר רשום ולא ידעה על הגשת הבקשה קודם לכן. לשיטתה, פלוני העלים במכוון דבר ההודעה ליורש במטרה למנוע ממנה להתנגד לבקשה. מקבלת אני את טענת פלוני לפיה טענת הבת כי פלוני העלים במכוון את דבר ההודעה לא הוכחה בפניי. זאת ועוד, מסכימה אני עם טענת פלוני, לפיה טענת הבת שרק בתחילת חודש 1/16 נודע לה על צו הירושה נטענה ללא פירוט (לא פורט כלל כיצד נודע לה על צו הירושה דווקא במועד הנטען).

מכאן כי הסבירות של ההסבר הינה נמוכה.
האם השיהוי יצר קושי בבירור עובדות המקרה - סבורני כי השיהוי לא יצר קושי בבירור עובדות המקרה. הצדדים הציגו בפני בית המשפט מסמכים לתמיכה בטענותיהם (ראו פירוט להלן) ודומה כי לא נוצר כל קושי.

האם יש לקבל את אותה טענה או עובדה שלא הובאה קודם כנכונה - לאחר בחינת הראיות שבתיקן, ומכלול טענות הצדדים, נחה דעתי כי אין מקום לקבל את הטענה שלא הובאה קודם כנכונה. ובמה דברים אמורים?

10. כאמור, לטענת הבת, המנוחה נפרדה מפלוני מאז שנת 2001 לערך, ואז עבר פלוני להתגורר עם בת זוג אחרת בדירה שכורה. לכן, הבת סבורה כי בפועל מאחר ופלוני היה פרוד מהמנוחה, הוא אינו יורש של עיזבון המנוחה ויש להורות על ביטול צו הירושה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380-01 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039-06 XXX נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544-03 XXX נ' XXX

11. כידוע, סעיף 10 לחוק הירושה קובע כי בהעדר צוואה, היורשים על פי דין של המוריש הם: "1. מי שהיה במות המוריש בן זוגו. 2. ילדי המוריש וצאצאיו, הוריו וצאצאיו..." וסעיף 11 לחוק הירושה שכותרתו "זכות הירושה של בן זוג" מפרט את חלקו של בן הזוג בירושה.

12. חוק הירושה אינו מגדיר מי הוא "בן זוג" לעניין סעיפים 10 ו-11 לחוק הירושה, אולם על פי הפסיקה "בן זוג" הוא מי שהיה נשוי למוריש בשעת מותו. בבע"מ 4532/20 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.7.20) כב' השופט מזוז ציין את הדברים הבאים לעניין ההלכה בה עסקינן באומרו:

"בפסיקתו של בית משפט זה הובהר כי יש לפרש את המונח "בן זוג" לענין הוראות סעיפים 10-11 לחוק הירושה כמתייחסות לסטאטוס הפורמאלי שלהם, מבלי שיש לייחס משמעות לטיב מערכת היחסים:

"בית-משפט זה פסק, בהזדמנויות שונות, כי השאלה אם פלונית היא בת-זוגו של פלוני תוכרע לפי הצורך במתן גט כדי לשים קץ לקשריה עמו, אפילו המדובר בנישואי ספק ובדרישה לגט לחומרה. כך, אין גם חשיבות לטיבה של מערכת היחסים שהייתה בין בני-הזוג, ואף לא לעובדה שחיו בנפרד בעת מותו של המוריש" (ע"א 247/97 סבג נ' סבג, פ"ד נג(4) 49, 55 (1999)).

וראו גם: ד"נ 14/66 פלדמן נ' פלדמן, פ"ד כ(4) 693 (1966); ע"א 524/87 היועץ המשפטי לממשלה נ' ביהם, פ"ד מג(3) 485, 489 (1989); בע"מ 9607/03 פלוני נ' פלונית, פסקה 15 (29.11.2006)).

אציין עוד, כי פסקי הדין של בתי המשפט לענייני משפחה, אשר נקטו כנטען ב"גישה המהותית", ברובם בוטלו בערכאת הערעור, ולא בכדי (ראו למשל: עמ"ש 12-10-38845 פלונית נ' ל.א., בפסקאות 20-32 (7.1.2015))."

13. מכאן כי בענייננו, הסטטוס הפורמלי של המנוחה ופלוני היה נישואין (על פי הדת הקתולית) בעת פטירת המנוחה, ועל כן פלוני הוא בגדר "בן זוג", שכן בהתאם לחוק הירושה ולפסיקה המעמד של "בן זוג" לעניין חוק הירושה נקבע בהתאם לסטאטוס הפורמלי של הנישואין, ואין חשיבות למערכת היחסים ביניהם. לפיכך, מתייטר הצורך לבחון את טענות הבת לעניין מערכת היחסים בין פלוני למנוחה, והאם הם חיו בנפרד.

14. בנסיבות אלו, פלוני עונה על הגדרת בן זוג והוא אחד מיורשי המנוחה על פי דין. לפיכך, יש לדחות את התובענה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544 XXX נ' XXX

15. בבחינת למעלה מן הצורך ייאמר כי לא שוכנעתי שהמנוחה ופלוני חיו בנפרד בעת פטירתה. ואבאר דבריי, אולם ראשית אפרט מספר עובדות רלבנטיות שאינן שנויות במחלוקת (עלו מתוך המסמכים שצירפו הצדדים לסיכומיהם):

א. המנוחה ופלוני התגוררו יחד בדירה למן שנת 1978 מכוח הסכם שכירות מוגן עם חברת "עמידר". ראו: חוזה שכירות מיום 23.1.78 שצורף לסיכומי פלוני וסומן נספח "א".

ב. בשנת 2001 פקד את בני הזוג משבר, אשר הוביל לפתיחת הליך בבית משפט זה על ידי המנוחה (תמ"ש 15080/01). ההליך נסגר לאחר שהמנוחה ופלוני הגישו בקשה מוסכמת למחיקת התביעה והודעה על הסכם (ראו: נספח "ה" לסיכומי הבת).

ג. המנוחה ופלוני היו נוצרים קתולים. אין חולק כי היו נשואים במועד פטירת המנוחה (לא התגרשו).

16. להשקפתי, אין בראיות שהוצגו בפניי על ידי הבת, לפי הפירוט כדלקמן, כדי להביא למסקנה שפלוני והמנוחה חיו בנפרד בעת פטירתה:

א. בקשה מוסכמת למחיקת התביעה והודעה על הסכם, פרוטוקול והחלטה מיום 7.11.01

בתמ"ש 15080/01 (בעניינם של המנוחה ופלוני) נספח "ה" לסיכומי הבת- מהבקשה המוסכמת עולה כי המנוחה ופלוני הגיעו להסכם לפיו המנוחה התחייבה לאחר אישור ההסכם לחזור לבית המשותף (סעיף 2 לבקשה המוסכמת) ושני הצדדים התחייבו לנהל אורח חיים נורמטיבי תוך כיבוד הדדי (סעיף 3 לבקשה). מפרוטוקול הדיון מיום 7.11.01 עולה כי עו"ד חטיב הצהיר כי הצדדים הגיעו להסדר של שלום בית, כדבריו:

עו"ד חטיב:
הצדדים הגיעו להסדר של שלום בית ומבקשים למחוק את התביעה. אני מניח בבקשה מוסכמת למחיקת התביעה והודעה על ההסכם.

בית המשפט, מפי כב' השופטת (בדימוס) רחל ברגמן, נתן תוקף של החלטה לבקשה המוסכמת שהוגשה על ידי הצדדים והורתה על מחיקת התביעה.

מנספח "ה" לסיכומי הבת עולה על פניו כי המנוחה ופלוני חזרו לחיות יחד לאחר המשבר שפקד אותם בשנת 2001. לא הוצגה בפני ראיה המעידה אחרת. אין בידי לקבל את טענת הבת לפיה פלוני זנח את המנוחה ועזב את הדירה בשנת 2001.

ב. תסקיר עו"ס מיום 22.10.01 שהוגש במסגרת תמ"ש 15080/01 (צורף לבקשה לצרף מסמך לסיכומים מיום 21.9.20, ובהחלטתי מיום 24.9.20 נעתרתי לבקשה)- אין באמור בתסקיר (לפיו, בין היתר, אמרה המנוחה לעו"ס כי היא ופלוני ישנים בחדרים נפרדים ב-14 השנים האחרונות) כדי לסייע לבת שכן התסקיר הוגש קודם לבקשה המוסכמת למחיקת התביעה,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380-01 XXX נ' XXX ואח'

ת"ע 16-06-14039-06 XXX ואח' נ' XXX

תמ"ש 18-03-49544-03 XXX נ' XXX

ועל כן אין בכך כדי לשנות ממסקנתי שהמנוחה ופלוני חזרו לחיות יחד לאחר המשבר שפקד אותם בשנת 2001.

ג. המסמך מטעם עמידר מיום 22.1.15 שכוותרתו: "הזמנת ביקור מעגל בנכסי ר"פ" (נספח "ב" לסיכומי הבת)- המסמך עולה כי: "בביקור בכתובת הנ"ל תמיד הופיעה הבת של הדיירת פלונית ת"ז XXX". ואולם, אין באמור כדי לשלול את מגוריו של פלוני בבית.

ד. המכתב מטעם מר XXX מיום 1.2.15 (נספח "ד" לסיכומי הבת)- ראשית ייאמר כי עורך המכתב לא נחקר בפניי ועל כן אין לו כל משקל ראיתי. שנית, במכתב מפורט כדלקמן: "אני, כהן דת נוצרי XXX הגר בXXX ברח' XXX, נודע לי במספר שיחות שקיימתי עם המנוחה XXX ת.ז. XXX שהייתה פרודה מבעלה פלוני ת.ז. XXX למרות שגרו בבית אחד מזה שנים רבות, וכמובן גם בתקופת מחלתה הקשה שסבלה ממנה המשיכו להיות נפרדים. כמו כן, ידוע שפלוני סילק את בתו מהבית. תקווה של האם לפני מותה שבתם פלונית תהיה בחיק המשפחה ובמיוחד לגור עם אביה בשקט נפשי ובשלווה".

על פי תוכן המכתב, המנוחה ופלוני התגוררו בדירה יחד מזה שנים רבות (לא נכתב כי פלוני עבר להתגורר בדירה אחרת). כמו כן, צוין שהמנוחה הביעה תקוותה לפני מותה כי הבת ופלוני יתגוררו יחד בשקט נפשי ושלווה, קרי, מהדברים עולה כי תקוותה של המנוחה היתה כי הבת תגור עם אביה בדירה בה הוא התגורר וימשיך להתגורר.

ה. המסמך שהוגש למוסד לביטוח לאומי מיום 25.7.13 (נספח "ג" לסיכומי הבת)- ראשית, לא הובהר דיו של מי כתב היד אשר מילא את המסמך, והאם המנוחה חתמה עליו, שכן המכתב נחתם ביום 25.7.13, ואילו המנוחה סבלה ממחלה קשה, ממנה נפטרה ביום 24.8.14, כאמור. אי לכך, לא ברור האם חתימת המנוחה היא החתימה שעל גבי המסמך. שנית, העובדה כי הבת לא הציגה מסמכים/מכתבים מטעם המוסד לביטוח לאומי בדבר קבלת הבקשה וכיצד היא טופלה- נזקפת לחובתה. בנסיבות אלו, אינני מייחסת למסמך משקל ראיתי רב כלל ועיקר. למעלה מן הצורך יוער כי על גבי המסמך צוין בכתב יד כי פלוני לכאורה עזב את הדירה ביום 20.2.13 (תשובה לשאלה מס' 1 בעמ' 1) כאשר הדבר סותר את טענת הבת, לפיה פלוני עזב את הדירה בשנת 2001, כאמור.

ו. תמונת פלוני עם בת זוגו לחיים שלמענה נפרד מהמנוחה (לטענת הבת)- צורפה לבקשה לביטול צו ירושה (סומנה נספח ב")- התמונה אינה ברורה ולא ברור מתי צולמה ולא ניתן ללמוד מתמונה זו לעניין הסוגיה בה עסקינן ומגוריו של פלוני בדירה בתקופה שלפני פטירת המנוחה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 43380-01-16 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 14039-06-16 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 49544-03-18 XXX נ' XXX

ז. המסמך מטעם עמידר מיום 27.9.17 לעניין העברת זכויות בירושה בדירה (נספח "ו" לסיכומי הבת)- ממנו עולה כי "מבדיקת המסמכים וביקורי המעגל בתיק הנכס עולה כי הבת XXX התגוררה עם האם כ-6 חודשים טרם פטירתה. מאידך, מר פלוני והמנוחה היו פרודים ועפ"י רשומים מוסדיים הקיימים בעמידר, מר פלוני אינו התגורר בנכס טרם פטירת המנוחה" (סעיף 2ב'). דא עקא, שפלוני הציג בפניי מסמך מטעם עמידר מיום 31.7.18 (נספח "ח" לסיכומי פלוני) לפיו: "ועדת דמ'פ בישיבתה מיום 30.7.18 החליטה לאשר את העברת הזכויות מהגב' המנוחה ז"ל למר פלוני ת.ז. XXX".

דהיינו, פלוני הציג בפניי מסמך מאוחר בזמן (מהמסמך שהוצג על ידי הבת מיום 27.9.17, כאמור) ועל כן אני מקבלת את האמור במכתב זה, ממנו נלמד כי עמידר קיבלה את טענות פלוני ודחתה את טענות הבת לעניין הזכויות בדירה.

17. יתר על כן, עיון בחומר שבתיקי ה"ט שהתנהלו בין הצדדים (ראו פירוט לעיל) מעלה כי הבת טענה בפניי בראשית הדרך, עוד בדיון מיום 7.9.14 (במסגרת ה"ט 14-09-18524) כי היא ופלוני מתגוררים בדירה ביחד, כלשונה (בעמ' 1 בשורות 18-19): "אנחנו גרים באותה דירה ביחד. לי אין דירה משלי. תמיד גרתי בדירה הזו, מעל 25 שנים. אני גרושה 20 שנה" (ההדגשה שלי- ש.ב). סבורני כי אילו פלוני לא היה מתגורר בדירה, או מגיע לדירה לפרקי זמן קצרים, סביר כי הדבר היה בא לידי ביטוי בדבריה אלו בפניי בזמן אמת, אולם בפועל, הבת ציינה ביום 7.9.14 כי היא ופלוני גרים באותה דירה ביחד. ראו גם: החלטתי מיום 7.9.14 אשר ניתנה לאחר ששמעתי את הצדדים בפניי (בעמ' 3 בשורות 26-30): "...מתוך טיעוני הצדדים עולה כי המדובר בדירת עמידר, אשר בה התגוררו האב ואשתו ז"ל, אמה של המבקשת, אשר נפטרה לאחרונה. המבקשת התגוררה עם הוריה בדירה במשך תקופה של כעשרים שנה ולאחרונה, בעקבות פטירת האם, החריף הסכסוך בינה לבין אביה והדבר הוביל להגשת הבקשות ההדדיות התלויות ועומדות בפניי...".

18. ראו גם: דיווח יח"ס מיום 8.9.15 (שהוגש במסגרת ה"ט 15-08-14269) ממנו עולה כי הבת גרה עם פלוני למעלה מ-25 שנים: "מדובר באב, פלוני, בן 80 ובתו, פלונית, אשר גרה איתו למעלה מ-25 שנים. המשפחה מוכרת היטב ליח"ס עקב צווי הגנה חוזרים של הצדדים. בעבר הצליחו הצדדים להגיע להסכמות בעניין החיים המשותפים".

19. ראו גם: דברי פלוני בדיון מיום 7.9.14 (במסגרת ה"ט 14-09-18524) בעמ' 3 בשורות 2-10:

"מר פלוני:

אני האבא של המבקשות.

אני הגשתי בקשה שהן לא יכנסו אלי אצלי בבית, הן עושות לי בעיות.

זה לא חשוב אם היא גרה 20 שנה, היא עזבה וחזרה. הבית לא על השם שלה. היא לא שומעת לי,

כל פעם עושה לי בעיות, לא שומעת, מזמינה לי משטרה. אני לא נהגתי באלימות תשאלי את

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 43380-01-16 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 14039-06-16 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 49544-03-18 XXX נ' XXX

המשטרה. אתמול הייתי במשטרה. אני לא עשיתי כלום. לא רוצה אותה בבית. הבית שלי, היא כל הזמן עושה לי בעיות. זו זכותי. לא רוצה. יש לה גם נכות, היא לא נורמלית. הייתי סובל בשביל האמא שלה. עכשיו האמא שלה נפטרה היא עושה לי יותר בעיות. אני לא רוצה אותה".

(ההדגשה שלי- ש.ב.).

סבורני כי דברי פלוני המודגשים נאמרו מדם ליבו של פלוני, ומעידים על כך שהמנוחה ופלוני חיו יחד בעת פטירתה.

20. ראו לעניין זה גם: דברי הבת בדיון מיום 7.9.14 (במסגרת ה"ט 14-09-18524) בעמ' 3 בשורות 12-13:

"פלונית:

הוא היה מתעלל באמא שלי, היה אליס, היא נפטרה ממנו..." (ההדגשות שלי- ש.ב.).

מבלי לקבוע מסמרות בטענותיה של הבת, יש בדבריה של הבת שנאמרו בזמן אמת ביום 7.9.14, פחות מחודש לאחר פטירת המנוחה (24.8.14) כדי לחזק את העובדה שפלוני והמנוחה התגוררו יחד בדירה בעת פטירתה. הדברים עולים גם מדברי אחותה של פלונית, הגב' XXX בדיון מיום 19.3.15 (במסגרת ה"ט 15-03-13143) בעמ' 4 בשורות 24-25: **"...מילדות אנו לא הרגשנו שיש לנו דמות אבא בבית. ראינו בו אדם אליס למשך שנים רבות. גם אמא סבלה ממנו עד לרגע האחרון..."** (ההדגשות שלי- ש.ב.).

21. כל המפורט לעיל, מטה את הכף למסקנה כי לא הוכח בפניי שפלוני והמנוחה חיו בנפרד במועד פטירתה.

22. בנסיבות אלו, שעה שלא הוכח בפניי שפלוני והמנוחה חיו בנפרד במועד פטירתה, וממילא על פי הדין אין נפקות לשאלה זו, שכן פלוני והמנוחה היו נשואים במועד פטירתה, ומכאן כי על פי דין פלוני הוא אחד היורשים של המנוחה- אני קובעת כי אין לקבל את טענת הבת (שלא הובאה קודם) כנכונה.

23. לפיכך, התובענה לביטול צו הירושה נדחת.

24. צו הירושה שניתן אחר המנוחה ביום 14.10.15 עומד על כנו.

תמ"ש 43380-01-16 (פינוי וסילוק יד):

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380-01 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039-06 XXX נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544-03 XXX נ' XXX

25. משקבעתי כי צו הירושה שניתן אחר המנוחה בר תוקף, וכי פלוני התגורר בדירה עם המנוחה עד למועד פטירתה, הרי שעל פי סעיף 20 (א) לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972 הקובע כי: **"דייר של דירה שנפטר, יהיה בן-זוגו לדייר, ובלבד שהשנים היו בני-זוג לפחות ששה חדשים סמוך לפטירת הדייר והיו מתגוררים יחד תקופה זו"** פלוני זכאי להתגורר בדירה, ולבת אין זכויות בדירה. ראו לעניין זה גם: מכתב מטעם עמידר מיום 31.7.18 (נספח "ח" לסיכומי פלוני) לפיו עמידר אישרה את העברת הזכויות מהמנוחה לפלוני. קרי, על פי המכתב (האחרון בזמן שהוצג בפניי) פלוני הוא בעל הזכויות כדייר מוגן בדירה מבחינת עמידר, ולבת אין זכויות בדירה.

26. בנסיבות אלו, קמה לפלוני הזכות לסלק את ידה של הבת מהדירה. לפיכך, מקבלת אני את תביעת פלוני לסילוק ידה של הבת מהדירה.

27. נוכח העובדה כי הבת איננה מתגוררת בדירה מזה שנים, כפי שנסקר לעיל, מתייתר הצורך במתן צו לפינויה מהדירה.

תמ"ש 18-03-49544-03 (צו מניעה קבוע):

28. בנסיבות שפורטו, לנוכח העובדה כי לבת אין זכויות בדירה, ולבקשת פלוני, בהתחשב בזכותו למדור שקט ושלו, ניתן בזאת צו מניעה קבוע האוסר על הבת להיכנס לדירה.

סוף דבר:

29. אשר על כן, הנני מורה כדלקמן:

א. התובענה לביטול צו הירושה נדחת. צו הירושה שניתן אחר המנוחה ביום 14.10.15 עומד על כנו.

ב. התביעה לסילוק יד ופינוי- מתקבלת.

ג. ניתן בזאת צו מניעה קבוע האוסר על הבת להיכנס לדירה.

ד. ב"כ האב רשאי להגיש פסיקתאות/ות לחתימתי, במידת הצורך.

ה. על מנת שלא להסלים את הסכסוך בין האב לבתו, אין צו להוצאות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-01-43380-01 XXX נ' XXX ואח'
ת"ע 16-06-14039-06 XXX ואח' נ' XXX
תמ"ש 18-03-49544-03 XXX נ' XXX

1. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה, תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור התיקים שבכותרת.

ניתן היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

שושנה בר-גור,
שופטת בכירה